

El GAL judicial i Bertold Brecht

En diuen el GAL judicial. Una definició perfecta, que com més va més gent fa servir perquè s'entén tota sola. Un estat dins l'estat, amb una agenda pròpia per a subvertir la democràcia des del poder judicial, aprofitant les restes del franquisme, com l'Audiència nacional espanyola. Ara que ha atacat Garzón s'alcen veus clamant per la perversió de la justícia espanyola.

En diuen el GAL judicial. Una definició perfecta, que com més va més gent fa servir perquè s'entén tota sola. Un estat dins l'estat, amb una agenda pròpia per a subvertir la democràcia des del poder judicial, aprofitant les restes incrustades del franquisme, com ara l'Audiència nacional espanyola. Ara que ha atacat Garzón s'alcen veus clamant per la perversió de la justícia espanyola.

Benvingudes. Brecht riuria per sota el nas... (Dic Brecht, però hauria de dir Martin Niemöller, el pastor protestant que va dir tot allò que 'de primer vingueren a buscar els comunistes, i jo no vaig parlar perquè no era comunista. Després vingueren a buscar els socialistes i els sindicalistes, i jo no vaig parlar perquè no era ni l'una cosa ni l'altra. Després vingueren a buscar els jueus, i jo no vaig parlar perquè no era jueu. Després van venir a buscar-me, i llavors ja no hi havia ningú que pogués parlar per mi.' Tant és ara. La sentència s'ha adjudicat a Brecht, que l'hauria pogut escriure perfectament.) El poema 'de Brecht' ha servit durant dècades a gent de tot el món per criticar la passivitat dels qui es pensen que la repressió o l'arbitrarietat política o judicial no els afectarà i s'adonen de l'error quan és massa tard. O quan ja són tantes les víctimes i s'ha afeblit tant la resistència de la societat que el monstre se'ns apareix en tota la grandesa. Ara n'hi ha que se sorprenen de l'actuació de l'Audiència espanyola. Que fan escarafalls en veient que en aquest estat un jutge pot decidir que les proves no importen i que, si cal, fins i tot pot canviar-ne el significat i dir blanc quan les proves diuen negre. L'estupefacció d'una certa esquerra oficial és interessant. És interessant perquè, amb notables i honorables excepcions, fins ara no li havia importat gaire que passàs tot això. Que passa des de fa molt i que passa a tanta gent. No solament per afers polítics, però sobretot per afers polítics. Sí. La inseguretat jurídica a l'estat espanyol és enorme. De fet, és un dels grans mals. I el rastre que deixa ens porta a la cova del franquisme. No és estrany perquè, de fet, cap institució de l'estat no va rompre en sec amb la dictadura, sinó els governs autonòmics. En totes les altres hi ha gent, comportaments, estils, racons... contaminats de les velles pràctiques del franquisme. Especialment en l'àmbit de la justícia, on el nacionalisme espanyol, disfressat de combat contra ETA, va fer bona una de les pitjors transicions imaginables, la que porta en línia recta del Tribunal de Orden Público a l'Audiència Nacional espanyola. I malgrat tot, n'hi ha que encara hauran de fixar-s'hi més, perquè no sembla pas que hagen après la lliçó. Ahir molts dels mateixos que s'havien indignat amb el tracte a Garzón trobaven normal que un altre jutge estel·lar de l'Audiència espanyola es dedicara a fer detenir, ni més ni menys, uns advocats, hores després de la sentència en favor d'Egunkaria i segurament per contestar-la. No sé si troben normal que es detinguen advocats perquè els advocats són bascos. Però no ho és gens, normal. Ni que siguin bascos. Ni que siguin abertzales. Benvinguda siga doncs la polèmica. Benvingut el debat sobre uns jutges que fan cas d'un partit feixista que resulta que és legal, excepció pintoresca a Europa. Benvingut el debat sobre l'arbitrarietat judicial i la nul·la exigència de respecte a les proves i als procediments. Benvingut el debat, en definitiva, sobre la feblesa d'aquesta democràcia que sofrim des de fa massa temps. Benvingut, emperò, només si el debat serveix de res perquè la cova és fosca. I ho és de fa temps.

15 abril 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)